

מסכת תמיד

פרק ו'

א. היחלו עולים במעלות האלים. מי שזכה בדשו מזבח הפנימי והאנורה קי מקדימין לפניהם. מי שזכה בדשו מזבח הפנימי נכס, ונטל את הפני והשפתה ויצא. מי שזכה בדשו האנורה, נכס ומץא שנוי גרות מזרחיים דולקיו, מדשן את המזרחי, ומונע את המערבי דולק, שמאנו היה מಡליק את האנורה בין העربים. מצאו שכבה, מדשנו ומדליקו מזבח העולה. נטל את הקוז ממעלה שניה, והשפתה ויצא:

ב. מי שזכה במחפה, כבר את האקלים על גבי המזבח ורדדו בשילוי המחפה, והשפתה ויצא:

ג. מי שזכה בקטרת, היה נוטל את הקוז מתודה הכה ונוחנו לאוהבו או לקרובו. נתפזר מאנו לתוכו, נוחנו לו בחפניו. ומלאדים אותו, הו זהיר שפָא מתחילה לפניה, שלא תבעה. התחל מרידן ויוצא. לא היה המקטיר מקטיר עד שהממנה אומר לו, הקטיר. אם

הִיא כָּהוּ גָּדוֹל, הַמְּמֻנֶּה אֹומֵר, אִישׁי כָּהוּ גָּדוֹל, הַקְּטָר. פְּרָשָׂוֹתָם,
וְהַקְּטָר וְהַשְׁפְּתָנוֹתָיו וְיִצְאָן: